

توفان و کنفدراسیون جهانی

دفتر دوم جلد پنجم

توفان و کنفدراسیون جهانی

دفتر دوم جلد پنجم

سازمان مارکسیستی-لنینیستی توفان

و کنفدراسیون محصلین و دانشجویان ایرانی

(اتحادیه ملی)

۱ فروردین ۱۴۰۴ مطابق ۲۱ مارس ۲۰۲۵

حزب کار ایران (توفان)

سازمان مارکسیستی-لنینیستی توفان و کنفدراسیون محصلین و دانشجویان ایرانی (اتحادیه ملی)

انتشارات: از انتشارات حزب کار ایران (توفان)

عنوان کتاب: توفان و کنفدراسیون

مندرجات: یک بررسی تاریخی از دیدگاه‌ها و مبارزه سیاسی در درون کنفدراسیون جهانی

ایمیل: toufan@toufan.org

تارنما: www.toufan.org و www.toufan.de

آدرس: Postfach 1138, 64526 moerfeld-waldorf

PLI (Toufan)

فهرست

فصل بیست و سوم.....	۱
افتخار بر مبارزات یک نسل دانشجویان ایرانی در خارج از کشور در چارچوب کنفدراسیون مصلین و دانشجویان ایرانی ..	۱۰۰
پاسداری از سنت‌های مترقی و انقلابی کنفدراسیون جهانی	۱
متن سخنرانی هیئت دبیران پیشین کنفدراسیون جهانی در جشن یادمان پنجاهمین سالگرد تأسیس.....	۳
بخش نخست سخنرانی توسط پروفسور خسرو شاکری(زند) دبیر پیشین کنفدراسیون جهانی قرائت شد	۴
یادمان پنجاهمین سالگشت پایه‌گذاری کنفدراسیون جهانی.....	۴
بخش دوم سخنرانی توسط دکتر بهمن نیرومند دبیر پیشین کنفدراسیون جهانی قرائت شد.....	۷
کنفدراسیون سازمانی مستقل بود	۷
بخش سوم سخنرانی توسط دکتر منصور بیاتزاده دبیر پیشین کنفدراسیون جهانی قرائت شد	۱۰
کنفدراسیون تشکلی برای ارتقاء سطح فرهنگی.....	۱۰
زندانیان سیاسی و پیام‌های رسیده به یادمان	۱۳
خاطرات.....	۱۴
پانویس:	۱۵

توفان و کنفدراسیون جهانی

فصل بیست و سوم

افتخار بر مبارزات یک نسل دانشجویان ایرانی در خارج از کشور در چارچوب کنفدراسیون محصلین و دانشجویان ایرانی

پاسداری از سنت‌های مترقی و انقلابی کنفدراسیون جهانی

حزب کار ایران (توفان) که ادامه دهنده سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان بود در هیئت مرکزی خود تصمیم گرفت در ۵۰ سالگی بنیانگذاری کنفدراسیون جهانی جشن با شکوهی با همکاری همه دوست‌داران این سازمان برگزار کند. برای ما نه تنها تجلیل از مبارزات یک نسل گذشته ایران اهمیت داشت بلکه بیش‌تر بر آن بودیم که تجربیات باید به نسل آینده ایران منتقل شده و در تاریخ ایران ثبت گردد.

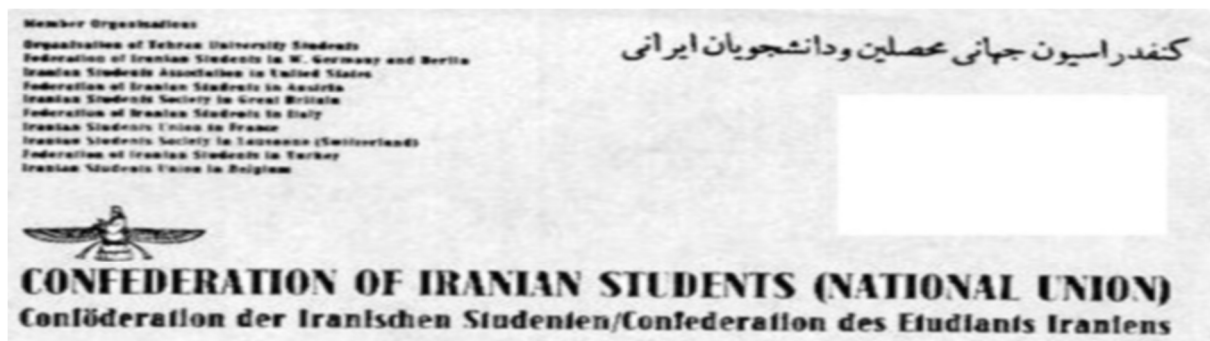
در این ارتباط با دبیران سابق کنفدراسیون جهانی که در دسترس بوده و هنوز به آرمان‌های گذشته خود عشق می‌ورزیدند تماس گرفته شد تا کار به این مهمی را تواما به پیش ببریم. زیرا کنفدراسیون تنها محصول مبارزه توفان نبود. همه نیروهای انقلابی در تاسیس و ادامه فعالیت آن نقش داشتند و فداکاری کرده بودند. در همان جلسات نخست برگزاری این نشست روشن شد که گروهی از "کادر"ها به رهبری مهدی خانبابا تهرانی، مجید زربخش و کاظم کردوانی هنوز هم در پی خراب‌کاری در فعالیت و تجلیل از کنفدراسیون هستند. آنها تا توانستند برضد این گرامی‌داشت و یادمان ۵۰ سالگی بنیانگذاری کنفدراسیون جهانی تبلیغ و تحریک کردند ولی موفق نشدند در این مبارزه خلی وارد سازند. نتیجه یک سال فعالیت مستمر رفقای توفان در درجه نخست و سایر هواداران کنفدراسیون که در کمیته‌ای در شهر ماینس گرد آمده بودند جشنی خیره کننده با حضور ۵۰۰ نفر از ایرانیان در شهر فرانکفورت بود. این جشن بیان قدرت معنوی کنفدراسیون در نسل گذشته بود. در این تلاش باید از رفقای نامبرد که بشدت زحمت کشیدند و گوشه‌ای از مشکلات کار را با دوش خود حمل کردند. زنده یاد خسرو شاکری زند و پرویز نعمان از ستون‌های این فعالیت بودند. همکاری رفقا دکتر منصور بیات‌زاده، پروفیسور داود غلام آزاد و سرانجام دکتر بهمن نیرومند در سرگیری این فعالیت‌ها نقش موثر داشتند. این فعالیت‌ها مورد تأیید بسیاری از دبیران

سابق کنفدراسیون نظیر فریدون اعلم، فرامرز بیانی، ناصر شیرازی، کورش افطسی، سعید میرهادی، حسن حسینیان، حسن جداری، محسن رضوانی قرار گرفت.

رفقای توفان ستون اصلی، مبتکر و برگزارکننده جشن بودند. بسیاری از کادرها و رفقای جبهه ملی بخش سالم آن و نه دارو دسته‌های وابسته به حسن ماسالی نه تنها در این جشن شرکت کردند بلکه خود از مبلغان لزوم شرکت در این جشن بودند و در حد توانائی خود به برگزاری آن کمک کردند. از اتحادیه کمونیست‌ها چیزی باقی نمانده بود که به تجلیل از کنفدراسیون بپردازد و عملاً نیز در فعالیت‌ها اثری از آنها نبود. از گروه "کادر"ها کسانی که برای پرویز نعمان و بهمن نیرومند احترامی قایل بودند و همکاری عملی آنها را می‌دیدند به حمایت از این فعالیت‌ها پرداختند. حزب توده ایران آن را بایکوت کرد.

حزب رنجبران ایران ("سازمان انقلابی" حزب توده ایران) از برگزاری جشن حمایت کرد ولی علی‌رغم اینکه ما امکانات فراوانی در اختیارشان گذاریم که در کمیسیون‌ها شرکت کرده و نقش موثر داشته باشند نتوانستند و یا نخواستند از این امکانات استفاده کرده بیش‌تر منتظر نتیجه کار شدند. به قول معروف اگر نتیجه خوب بود که ما هم هستیم وگرنه چه خوب شد که سلامت جستیم. بخش‌هایی از جریان‌های چریکی پنهانده در خارج از کشور به احترام کنفدراسیون که از حقوق آنها در زمان اسارتشان دفاع کرده بود خود را مدیون کنفدراسیون جهانی می‌دانستند و در این برگزاری شرکت کردند. در این عرصه می‌توان از سازمان فدائیان خلق اکثریت نام برد.

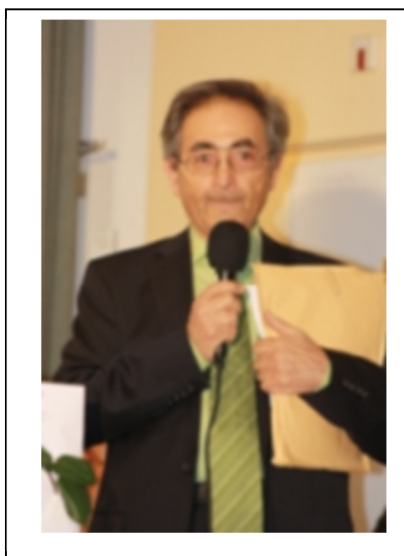
موفقیت برگزاری این جشن که در تاریخ مبارزات ملت ایران ثبت خواهد شد در درجه نخست بر دوش توفانی‌ها بود که از همکاری وسیع رفقای جبهه ملی ایران بخش سالم آن نیز برخوردار بودند. این رفقای جبهه ملی ایران در بحث‌های دوجانبه بارها به نادرستی خطمشی جبهه ملی در دفاع نادرست از خطمشی چریکی و تبدیل کنفدراسیون به سازمان سیاسی انتقاد کردند. پس از افتضاحی که حزب توده ایران در بعد از انقلاب به وجود آورده بود دیگر جای هیچ دفاعی از این جریان باقی نمانده بود. رفقای جبهه ملی بخش سالم آن افسوس می‌خوردند که در گذشته ارزیابی درستی از مسایل نکردند و تسلیم فضای آرمان‌گرایانه و احساساتی شده بودند. آنها بیان می‌کردند که اگر توفان کمی از "سازمان انقلابی" فاصله می‌گرفت امکان نجات کنفدراسیون جهانی بود ولی این دوستان که حتی از کادرهای درجه اول جبهه ملی ایران بودند نظیر آقای خسرو شاکری ویا منصور بیات‌زاده و داود غلام آزاد اطلاعی نداشتند که توفان تا به چه حد در این عرصه کوشیده و با رهبران جبهه ملی ایران به بحث نشسته و حتی حاضر بوده رهبری در فدراسیون آلمان را دو به یک به نفع جبهه ملی ایران به آنها واگذار کند تا کنفدراسیون جهانی به وحدت برسد. این جناح سالم در جبهه ملی ظاهراً از اقدامات خراب‌کارانه رهبری خود به کلی بی‌خبر بوده است. این بی‌خبری ما را بر آن داشت که تمام تلاش‌های خویش را که از مدتی قبل شروع کرده بودیم متراکم کنیم تا تاریخ کنفدراسیون را از منظر آنچه واقعیت است بنویسیم. در این زمینه هم آقای منصور بیات‌زاده و هم محمود راسخ افشار به ما مراجعه کردند که این تاریخ را مشترکاً و با همکاری کارشناسان تاریخ آن گونه که بوده است و نه آن گونه که نوشته شده است بنویسیم. درگذشت زودرس محمود راسخ افشار و بیماری طولانی منصور بیات‌زاده نتوانست این آرزو را برآورده کند. حزب کار ایران (توفان) مصمم شد بر اساس اسنادی که تهیه کرده بود این تاریخچه را از دیدگاه نادر و منظر سیاسی بنویسد که تکامل این تحولات برای خواننده هم آموزنده باشد و هم قابل فهم.

تاریخ انتشار - بهمن ۱۳۹۱ / فوریه ۲۰۱۳

متن سخنرانی هیئت دبیران پیشین کنفدراسیون جهانی در جشن یادمان پنجاهمین سیاهگرد تأسیس

مجری برنامه آقای فریدون منتقمی دبیر پیشین کنفدراسیون جهانی با شعری از حافظ مراسم را افتتاح کرد:

در بیابان گر به شوق کعبه خواهی زد قدم
سرزنش‌ها گر کند خار مگیلان غم‌مخور
گرچه منزل بس خطرناک است و مقصد بس بعید
هیچ راهی نیست، کان را نیست پایان، غم‌مخور

سپس از طرف مجری برنامه اعلام شد که رفیق پروفیسور بازنشسته خسرو شاکری (زند) به علت بیماری نمی‌تواند شخصا در نشست شرکت داشته باشد. و به این جهت ویدئوی وی پخش شد.

بخش نخست سخنرانی توسط پروفسور خسرو شاکری (زند) دبیر پیشین کنفدراسیون جهانی قرائت شد

یادمان پنجاهمین سالگشت پایه‌گذاری کنفدراسیون جهانی

برگذاری یادمان پنجاهمین سالگشت پایه گذاری کنفدراسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی - اتحادیه ملی (کنگره‌ی نخست، پاریس،

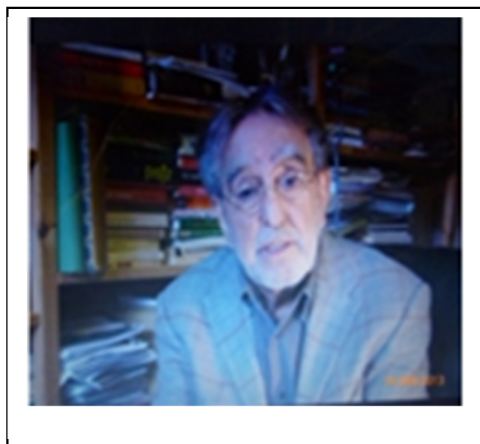
دسامبر ۱۹۶۱ - ژانویه ۱۹۶۲) به منظور تجلیل از مبارزات

سازمانی است، که در تاریخ ایران، از بسیاری جهات، چون سازمانی

بی‌همتا، نقش مؤثری در مبارزات مردم ایران در نیمه‌ی دوم سده‌ی

چهاردهم خورشیدی، برای دستیابی به آزادی، دموکراسی، و حاکمیت

ملی ایفا کرده است.

زمینه های رشد مبارزات مردم

پس از شهریور ۱۳۲۰ و اخراج رضاخان از ایران که امکان فعالیت‌های دموکراتیک در جامعه ایران فراهم آمد، همه‌ی اقشار و طبقات ایران، به مبارزه‌ی اجتماعی کشیده شدند. در این بستر اجتماعی پس از خفقان و استبداد دوران رضاشاهی بود که دانشجویان در دانشگاه‌های ایران، توانستند با افکار جدید آشنا شوند و امکان انکشاف فکری بیابند.

در این دوران که احزاب سیاسی توانستند در کشور تأسیس شوند، حزب توده‌ی ایران در میان آنها از همه بیش‌تر رشد کرد و با نفوذ روز افزون‌اش در جنبش کارگری و دانشجویی نقش گسترده‌تری در تحولات ایران ایفاء کرد. در همین دوران بود که مبارزات مردم ایران به رهبری دکتر محمد مصدق، نخست وزیر ملی و قانونی ایران، برای ملی کردن صنایع نفت و در کل برای کوتاه کردن دست استعمار انگلستان از ایران گسترش یافت و، با در هم شکستن کمر استعمار کهن انگلستان، غرور ملی ایرانیان را افزایش داد. در این دوران جبهه‌ی ملی ایران نیز تأسیس شد و نقشی اساسی در ملی کردن نفت ایفا کرد. این مبارزات ملی و توده‌ای در ایران بر همه‌ی منطقه‌ی خاور میانه تأثیر بسیار گذاشت. ایران نخستین کشوری بود که در برابر دسیسه‌های استعماری در خاورمیانه سینه سپر می‌کرد و قراردادهای استعماری را، که از دوران قاجار و سلطنت پهلوی به ایران تحمیل شده بودند، به دور افکند. از سال ۱۳۲۰ تا اوایل دهه‌ی ۱۳۳۰ خورشیدی، ایران به مرکز توجه جهانیان بدل شد و الهام بخش مبارزات آزادی‌خواهانه مردم ستم‌دیده‌ی جهان بود. دسیسه‌های ضدملی نظیر کشتار سی‌ام تیر، که روز قیام ملی نام گرفت، و یا نمایش‌های خیابانی اعتراضی مردم در ۲۵ مرداد و سال‌های پیش از آن، نسلی را پرورش می‌داد که از احساس غرور ملی سرشار بود و مصمم بود برای استقرار آزادی، دموکراسی، عدالت اجتماعی، مبارزه با خرافات قرون وسطائی پیکار کند. دانشجویان ایران نیز هم از این مبارزات الهام می‌گرفتند و هم سهم قابل توجهی در آن ایفا می‌کردند.

دربار پهلوی در مقابل رشد مبارزات مردم مقاومت می‌کرد و برای سرکوب و شکست مبارزات ملی کردن صنعت نفت از هیچ دسیسه‌ای خودداری نمی‌نمود، و سرانجام نیز قرارداد استعماری کنسرسیوم نفت را مطابق خواست امپریالیست‌ها امضا کرد و به اجرا گذاشت. از همین رو، دربار پهلوی همچنان مرکز تمام توطئه‌های ضدملی باقی ماند. در رو در رویی با چنین دسیسه‌های ضدمیهنی بود که مبارزه‌ی دانشجویان ایران برای استقلال، آزادی، دموکراسی، و عدالت اجتماعی در کشور اوج گرفت.

کودتای ضدملی ۲۸ مرداد

کودتای ۲۸ مرداد که با همکاری ارتجاع داخلی، خان‌ها، روحانیون ارتجاعی و فدائیان حزب‌اللهی آنان، عمال امپریالیست‌ها و جاسوسانشان در ایران، ارتشیان بازنشسته و برخی دیگر نظامیان، اوباشان، بی‌کاران لومپن و ولگرد، و همچنین با همکاری سازمان‌های جاسوسی آمریکا و بریتانیا، با مدیریت کریمیت روزولت، ژنرال شوارتسکف، و وودهایس انگلیسی صورت گرفت، به نقطه‌ای عطفی در تاریخ رشد و انکشاف مبارزات جامعه‌ی ایران بدل شد. تأثیرات عمیق این ضربه‌ی هولناک که از این دخالت بی‌شرمانه در سرنوشت کشور بر جامعه‌ی ایران واردآمد تا به امروز باقی مانده اند. مبارزه‌ای که دشمنان مردم ایران هنوز همچنان علیه دکتر محمد مصدق همچون نماد استقلال و آزادی انجام می‌دهند ادامه‌ی توجیه خیانت آنان به آرمان‌های مردم ایران است. رد یا تأیید این کودتای ضدملی، از آن تاریخ تا به امروز، به ملاکی برای سنجش ماهیت ملی و یا ضدملی مدعیان سیاسی بدل شده است. این کودتا صف میان دوستان و دشمنان مردم ایران را روشن ساخته است.

سنت مبارزاتی جنبش دانشجویی ایران

جنبش دانشجویی ایران هرگز با این سیاست‌های ضد ملی دربار موافق نبود و در مقابل آن به اعتراض برخاست. پس از کودتای خائنانه ۲۸ مرداد ۱۳۳۲، که به سرنگونی دولت دکتر مصدق و ممنوعیت احزاب و سازمان‌های سیاسی انجامید، و دست‌آورد ملی کردن صنعت نفت را برباد داد، دانشجویان ایران حاضر نشدند به این خیانت ضدملی به مردم ایران تن در دهند و همواره صدای اعتراض خویش را در فرصت‌های مناسب بر ضد دربار پهلوی و رژیم سرکوبگر محمدرضاشاه بلند می‌کردند. در روز ۱۸ آذر سال ۱۳۳۲ ریچارد نیکسون معاون رئیس‌جمهور آمریکا برای تأیید و حمایت از شاه و نیز نظارت بر نتایج عملیات سازمان جاسوسی آمریکا "سیا" در کودتای ۲۸ مرداد به ایران وارد شد. دو روز قبل یعنی در روز ۱۶ آذر ۱۳۳۲ تظاهرات اعتراضی بر ضد ورود نیکسون، این نماینده انحصارات صنعتی-مالی آمریکا و از عوامل موثر کودتای ۲۸ مرداد، در دانشگاه تهران برپا شد. نیروهای ارتشی برای سرکوب اعتراض دانشجویان دانشگاه تهران و خفه کردن صدای اعتراض آنان، پیش از ورود نیکسون به ایران، به دانشگاه تهران حمله بردند. نیروهای نظامی با یورش به کلاس‌های درس و اشغال دانشگاه سه تن دانشجوی دانشکده فنی، احمد قندچی، مهدی شریعت‌رضوی، و مصطفی بزرگ‌نیا را به قتل رساندند و آمران آن به پاداش این تهاجم ارتقاء درجه نیز یافتند. آن روز، از آن تاریخ به بعد، روز دانشجوی اعلام شد و، به خاطر تعلق سازمانی این سه تن به جبهه ملی ایران و حزب توده ایران، سنتی در ایران ایجاد گردید تا هر سال در این روز دانشجویان دست‌آوردهای مردم ایران برای مبارزه با استبداد و دفاع از آزادی و استقلال ملی را گرامی بدارند. این روز در عین حال روز همبستگی ملی بود، روز اتحاد، مبارزه، پیروزی شد. (۱)

جنبش دانشجویی در خارج از کشور

رشد جنبش دانشجویی در خارج از کشور به سال‌های بعد از ۲۸ مرداد باز می‌گردد. به علت خفقان درون ایران و آزادی‌های نسبی که در خارج از کشور وجود داشت، مرکز ثقل فعالیت‌های احزاب سیاسی به خارج از کشور منتقل شد. اعضا و هواداران جبهه ملی ایران، حزب توده ایران، جامعه سوسیالیست‌های ایران، و سایر احزاب و سازمان‌های سیاسی خارج از کشور به ایجاد تشکل‌های دانشجویی و کار روشنگرانه در میان دیگر دانشجویانی که به طور روزافزون برای تحصیلات عالیه به خارج می‌آمدند دست زدند. فعالیت‌های انجمن‌های دانشجویی در خارج از کشور از همان سال پس از کودتا آغاز شد، و طی چهار سال پس از کودتا و سرکوب و خفقان حاکم بر ایران رشد قابل توجهی یافت. در این مدت، با افزایش تعداد دانشجویان در خارج از کشور، فعالان دانشجویان توانستند با مبارزه‌ی متحد روزافزون خویش صدمات ناشی از ضربات کودتا را از سر بگذرانند. این دانشجویان نخست در "سازمان دانشجویان ایرانی مقیم آلمان" (سدما) فعالیت می‌کردند و سپس در سال ۱۹۶۰ در نشست در هایدلبرگ به ایجاد **کنفدراسیون دانشجویان ایرانی در اروپا** دست زدند، که **نخستین حرکت کنفدراسیون محصلین ایرانی و دانشجویان ایرانی، بنام کنفدراسیون دانشجویان ایرانی در اروپا** بود. در "بیانیه" ی این کنفدراسیون چنین می‌خوانیم:

"با توجه به افزایش روزافزون جوانان میهن ما که اکنون در شهرهای مختلف اروپا مشغول تحصیل هستند، با در نظر گرفتن تشکیلات متعدد محلی بصورت اتحادیه‌ها، انجمن‌ها، و سازمان‌های محصلین دیگر، از دیر زمان لزوم نزدیکی و همکاری بیش‌تری جهت ایجاد یک بینش وسیع برای همگان نمایان بود.

نمایندگان این سازمان‌های مختلف:

در آلمان:

سازمان صنفی دانشجویان ایرانی مقیم هایدلبرگ

سازمان دانشجویان ایرانی مقیم هانور

انجمن دانشجویان ایرانی مقیم توینگن

انجمن فارغ التحصیلان وستفالن

اتحادیه دانشجویان راین لاند (کلن - بن و اطراف)

در فرانسه، اتحادیه دانشجویان ایرانی در فرانسه

در انگلستان، فدراسیون محصلین ایرانی در بریتانیا (شامل نمایندگان حاضر)

الف - انجمن دانشجویان ایرانی در انگلستان

ب - انجمن دانشجویان ایرانی دانشگاه لندن

ج - انجمن دانشجویان ایرانی دانشگاه بیرمنگام

د - انجمن دانشجویان ایرانی لیدز

ه - انجمن دانشجویان ایرانی شرکت ملی نفت ایران

پس از تهیه مقدمات لازم، در تاریخ ۱۸ - ۱۵ آوریل در شهر هایدلبرگ گرد آمدند و با مشاورت و کنکاش های سه روزه در یک محیط دوستانه و الهام بخش، کنفدراسیون دانشجویان ایرانی در اروپا راه که می تواند به نوبت خود فصل نوینی در تاریخ روابط و تشکیلات محصلین ایرانی در اروپا بشمار آید، پایه ریزی کردند و مرامنامه ذیل باتفاق آراء بتصویب رسید."

در دسامبر ۱۹۶۱ - ژانویه ۱۹۶۲ در پاریس، با پیوستن سازمان آمریکا و سازمان دانشجویان دانشگاه تهران به کنفدراسیون اروپایی، نخستین کنگره ی کنفدراسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی - اتحادیه ملی بوجود آمد و به این ترتیب جنبش دانشجویان ایرانی در سراسر جهان در تحت رهبری متمرکز و گسترده ای قرار گرفت.

دکتر مصدق از زندان خود در احمد آباد، در پاسخ به پیام این کنگره به وی، دانشجویان ایرانی را به ادامه ی مبارزه و خدمت به مردم و میهن تشویق کرد. (۲)

جنبش دانشجویی در خارج از کشور نهالی بود که به تدریج رشد یافت و به درخت تنومندی در مبارزات مردم ایران بدل شد. از همان بدو تشکل کنفدراسیون جهانی، درک های گوناگونی بر سر ماهیت و وظایف یک سازمان دانشجویی وجود داشت. مبارزه میان نظریاتی که می خواستند کنفدراسیون تنها به صورت یک سازمان صرفاً صنفی باقی بماند و نظریاتی که خواستار تکامل این جنبش در تحت تاثیر مبارزات دموکراتیک و انقلابی مردم ایران بودند یکی از مضامین مبارزاتی کنفدراسیون محسوب می شد. این رشد به راحتی صورت نگرفت، بلکه با مبارزه ای سخت و گاهی نامالایم همراه بود. در جریان این مبارزه بود که نظریات غیردموکراتیک و راست از کنفدراسیون کناره گرفتند و سازمان به گرایش چپ متمایل گشت. به درستی می توان گفت که کنفدراسیون از توده ی دانشجو و فعالان دانشجویی با آگاهی و گرایش های سیاسی تشکیل شده بود. بسیاری از اعضاء و فعالان آن برای سربلندی و آزادی ایران جان باختند.

انگیزه ی واقعی و موتور اصلی حرکت کنفدراسیون در آغاز خواست ها و کوشش های سیاسی دانشجویان متمایل به جریان های سیاسی بود که در بستر توده ی وسیع دانشجویان فعالیت می کردند. مقاومت توده ی وسیع دانشجویان ایرانی در خارج از کشور برای تامین منافع صنفی و سیاسی خود، که مداوماً از سوی سفارت خانه ها، کنسولگری ها، و سرپرستی امور دانشجویان، و رژیم استبدادی شاه در ایران مورد تعرض و حمله قرار می گرفت، زمینه ی اعتقاد به سازماندهی مبارزات دانشجویان، برای دستیابی موثرتر به اهدافشان را فراهم می آورد، که تحقق این امر خود به ارتقاء سطح آگاهی دانشجویان منجر می شد و مبارزه ضداستبداد را تشدید می کرد. (۲ - الف)

بخش دوم سخنرانی توسط دکتر بهمن نیرومند دبیر پیشین کنفدراسیون جهانی قرائت شد

کنفدراسیون سازمانی مستقل بود

اگر ما امروز پس از ۵۰ سال هم چنان بر نقش مشترک جنبش سیاسی و توده‌های دانشجویی تأکید می‌کنیم. پیوند و وحدت این دو عامل از یک‌سو، جنبش سیاسی برای آزادی، دموکراسی و استقلال ملی و، از دیگر سوی، توده‌های وسیع دانشجویی را، که ماهیت کنفدراسیون را بیان می‌داشت و ضامن پیروزی آن بود، برجسته می‌کنیم، ازین روست که بر این باوریم که این امر یک دست‌آورد بزرگ جنبش دانشجویی ایران و جنبش سیاسی متشکل ایران بوده است.

احزاب سیاسی اپوزیسیون پیش از سرنگونی پهلویان، همچون دیگر احزاب در هر کشور دموکراتیک در جهان، می‌کوشیدند بر آن سازمان در جهت اهداف خود تأثیر بگذارند، اما کنفدراسیون جهانی، به رغم تداوم فعالیت هواداران احزاب سیاسی در آن، به زودی پس از تأسیس، پویایی ویژه‌ی خود را یافت و به صورت پدیده‌ای مستقل به زندگی سیاسی خویش ادامه داد و، تا زمانی که از این سنت آزموده منحرف نشده بود، نقش مهمی در زندگی سیاسی دانشجویان ایرانی و مبارزات عمومی ضدامپریالیستی و دموکراتیک مردم ایران، بازی می‌کرد.

کنفدراسیون جهانی، علی‌رغم تأثیر پذیری از سوی سازمان‌های سیاسی، ویژگی خود و نیروی محرکه درونی خاص خود را داشت، آنچنان که از هیچ مرجعی، حتی همان سازمان‌های سیاسی موثر در فعالیت آن، فرمان‌پذیر نبود. رابطه‌ی کنفدراسیون با سازمان‌های سیاسی فعال در آن، رابطه متقابل احترام و سازنده‌ای بود که به حق می‌بایست برای آینده مبارزات مردم ما آینده‌دار ارزنده‌ای باشد. این پویایی ویژه‌ی کنفدراسیون در خطامشی کنفدراسیون باز می‌تابید و هیچگاه وابسته به سیاست این یا آن حزب سیاسی، یا برآیندی از مجموعه‌ی سیاست‌های آن احزاب نبود، بل پویایی ویژه‌ی کنفدراسیون جهانی در خطامشی مستقل آن از همه‌ی احزاب و سازمان‌های اپوزیسیون رژیم پهلوی باز می‌تابید، که عبارت بود - از مبارزه برای تحقق احترام به حقوق بشر در ایران و کشورهای هم‌درد، همچون الجزیره، فلسطین، مراکش، ویتنام، آفریقای جنوبی، شیلی، و جز آنها.

کنفدراسیون یک سازمان توده‌ای دانشجویی بود

به این معنا که کنفدراسیون جهانی می‌کوشید در میان توده دانشجویان رفته و آنان را با فرهنگ تشکلی برای تحقق خواست‌های معینی آشنا سازد. این فعالیت کنفدراسیون که در جهت جلب توده عظیم دانشجویی در خارج از کشور، و نه فقط بخش آگاه آن بود، تنها به توسعه‌ی انجمن‌های دانشجویی در اروپا و آمریکا نینجامید، بلکه به ترکیه و هندوستان هم گسترش یافت. این تلاش برای جلب وسیع‌ترین توده‌های دانشجویی و ارتقاء سطح فرهنگی و آگاهی آنان و تربیت‌شان در یک محیط دموکراتیک از دست‌آوردهای بزرگ کنفدراسیون جهانی بود. سبک کار توده‌ای برای جلب اعضاء جدید به انجمن‌های دانشجویی به همه‌ی دانشجویان می‌آموخت که چگونه از مطلق‌گرائی مرسوم، که یکی را نفی و دیگری را تثبیت می‌کرد، همواره دوری جویند، به نظرات دیگران با حوصله گوش فرا دهند، و به آنها احترام بگذارند. در کار جلب توده دانشجویی، روش اقناعی و توأم با کار پر حوصله را در پیش گیرند، همواره در پی یافتن راه‌های نو برای برقراری ارتباط با توده‌ی دانشجوی باشند، به آنان بیاموزند، از ابتکارهای آنان بیاموزند، و سبک کار خود را بهبود بخشند. کار توده‌ای در رفتار دانشجویان و نوع برخورد و روش اجتماعی آنان در تربیت و آموزش آنان تأثیرات بسیار عمیقی گذارد. دانشجویان در جریان کار توده‌ای به اهمیت مبارزه‌ی مشترک دستجمعی و پیش بردن متحدانه‌ی امور پی می‌بردند و خود را در پیشبرد مسایل دخیل و سهیم می‌دانستند. کار توده‌ای تنها یک اقدام کمی نبود، اقدام کمی‌ای بود که نتایج کیفی خود را نیز به همراه داشت. در اثر این کار توده‌ای، هاله‌ای از هواداران کنفدراسیون به دور این سازمان حلقه زده بود. دانشجویان با کار توده‌ای خود با تجار و شاغلان ایرانی در خارج از کشور رابطه دوستانه داشتند و اخبار

فعالیت‌های خویش را به گوش آنها می‌رسانند. و از آنان کسب خبر می‌کردند. به همین جهت، قدرت کنفدراسیون حتی بیش از آن می‌نمود که در واقعیت خود وجود داشت. این یک دست‌آورد بزرگ برای نسل آینده است که به اهمیت کار توده‌ای در مبارزه اجتماعی در هر زمینه پی ببرد و از آن برای کار خویش تجربه بیاندوزد. بدون شرکت وسیع مردم در فعالیت‌ها انجام هیچ کار مهمی مقدور نیست. با اعتقاد به این خط‌مشی کنفدراسیون نمی‌توانست نسبت به سرنوشت مردم ایران بی‌تفاوت بماند. در هنگام زلزله در ایران کنفدراسیون توده دانشجوی را برای یاری به زلزله‌زدگان بسیج کرد و با اعزام پزشک و ارسال دارو و جمع‌آوری کمک‌های مالی و ساختن مدارس و ساختمان در ایران در کنار مردم ایران قرار گرفت. این روحیه از احترام به توده و اهمیت نقش تاریخی آن ناشی می‌شد. (۳)

کنفدراسیون یک سازمان دموکراتیک و ضداستبدادی بود

دموکراتیک برای آنکه تمام ارگان‌های آن از پائین تا بالا بر اساس انتخابات آزاد اعضاء آن قرار گرفته بود. نمایندگان کنگره‌ها و یا مقامات اجرائی می‌بایستی در جلسات رسمی انجمن‌ها بر اساس حد نصاب آرائی که تعیین شده بود تعیین می‌شدند. این نمایندگان می‌بایستی مورد اعتماد توده دانشجوی می‌بودند. تنها کسانی از بخت انتخاب‌شدن برخوردار بودند که می‌توانستند در اثر فعالیت و کار توده‌ای و اظهار نظریات روشن‌گرانه و شرکت در بحث‌ها برای توده دانشجوی شناخته‌شده بوده، برای خود محبوبیت کسب کرده و مورد اعتماد و احترام توده دانشجوی باشند. طبیعتاً، نباید نفوذ احزاب را در این انتخابات ناچیز و یا نادیده گرفت، ولی فراموش نکنیم که اکثریت اعضاء کنفدراسیون دانشجویانی بودند که به هیچ سازمانی وابستگی نداشتند. جلب نظر این توده وسیع در حمایت از این یا آن نظر سیاسی و خط‌مشی دانشجویی تنها وابسته به سیاست فعالان آن احزاب در درون سازمان‌های دانشجویی بود. با صدور فرمان بروکراتیک از بالا، امکان کسب اکثریت امکان نداشت.

دست‌آوردهای کنفدراسیون جهانی مدیون اساسنامه و نظام دموکراتیک حاکم بر پراتیک روزمره‌ی آن بود، که، به رغم اختلافاتی که ناگزیر در هر سازمانی پیش می‌آید، به پاس آموزش بردباری و تحمل حقوق اقلیت، و احترام به تصمیم‌ها و اقدامات مسؤولان منتخب واحدهای شهری، فدراسیون‌ها، و هیئت دبیران کنفدراسیون جهانی در اجرای مصوبات کنگره تأمین می‌شد.

کار دموکراتیک در سازمان‌های دانشجویی صرفاً جنبه‌ی تشکیلاتی نداشت، بل جنبه‌ی برخورد آزادانه افکار و اندیشه‌های دانشجویان را در بررسی اوضاع جهانی، اوضاع ایران، و یا برخورد به پدیده‌های معین را نیز به همراه داشت. کسب اکثریت از مسیر یک مبارزه نظری و برخورد آراء و عقاید به دست می‌آمد و محصول کار فرهنگی بود. کنفدراسیون، نه تنها از نظر تشکیلاتی دموکراتیک بنا شده بود، بل از نظر ساخت مقدمات لازم برای برخورد آراء و عقاید در یک محیط سالم و شفاف نیز نمونه بود. هر هفته در جلسات مملو از دانشجوی مسایل روز به بحث گذارده می‌شد، استعداد‌های جدید شناخته می‌شد، و هر نشست برای دانشجویان یک کلاس درس اجتماعی بود.

این دست‌آورد بزرگی برای نسل آینده ایران است که برای پیشبرد مقاصدش در سازمان‌های توده‌ای از روش کار دموکراتیک و اقناعی استفاده کند، به عقاید دیگران احترام بگذارد که محلی برای آموزش و پرورش کادرهای آینده جامعه است.

دستاوردهای کنفدراسیون جهانی مدیون اساسنامه و نظام دموکراتیک حاکم بر پراتیک روزمره‌ی آن بود، که، به رغم اختلافاتی که ناگزیر در هر سازمانی پیش می‌آید، به پاس آموزش بردباری و تحمل حقوق اقلیت، و احترام به تصمیم‌ها و اقدامات مسؤولان منتخب واحدهای شهری، فدراسیون‌ها، و هیئت دبیران کنفدراسیون جهانی در اجرای مصوبات کنگره تأمین می‌شد. (۴)

کنفدراسیون یک سازمان ملی و ضدامپریالیستی بود

به این علت که کنفدراسیون جهانی به دفاع بی‌چون و چرا از خواست‌ها و امیال مشترک طبقات ملی و دموکراتیک جامعه ما، و در یک کلام از منافع عام مردم ایران می‌پرداخت، کنفدراسیون یک سازمان ضدامپریالیست بود، زیرا شاهد بود که چگونه با نفوذ امپریالیسم در ایران کشور ما به یک نیمه‌مستعمره‌ی کامل بدل شده بود. غارت نفت ایران و خیانت به دست‌آوردهای ملت ایران در سال‌های نخست دهه ۳۰، شرکت در پیمان‌های نظامی تجاوزکارانه، وابستگی سیاسی و اقتصادی و فرهنگی و نظامی رژیم پهلوی به امپریالیست‌ها، به ویژه به امپریالیست آمریکا، همواره مورد اعتراض توده دانشجوی بود. آنان با تجربه‌ای که در سطح جهانی از مبارزه ملت‌ها برای آزادی و رهائی خویش انجام می‌دادند خود را در سرنوشت این ملت‌ها در الجزایر، مراکش، کنگو، فلسطین، ویتنام و کوبا و... سهمین دانسته و از مبارزه‌ی آنها بر ضد دشمن مشترک حمایت می‌کردند. کنفدراسیون دانشجویی می‌دانست که قطع نفوذ امپریالیسم در ایران شرط رهائی ایران است. کنفدراسیون واقف بود که حفظ استقلال کشورها تنها با مبارزه علیه امپریالیسم ممکن است. تا امپریالیسم در جهان وجود دارد خطر تجاوز و تهدید و نقض حاکمیت ملی کشورها و تمامیت ارضی آنها منتفی نیست. مبارزه ضدامپریالیستی کنفدراسیون مبارزه‌ای برای استقلال سیاسی آینده ایران بود. در راستای همین همبستگی جهانی بود که کنفدراسیون با فعالیت و همکاری خویش با سایر سازمان‌های

دانشجویی در سطح جهانی تاثیر بسیار مهمی در رشد و جهت‌گیری جنبش‌های دانشجویی در کشورهایی نظیر آلمان فدرال گذاشت. روز دوم ژوئن به عنوان روز همبستگی دانشجویان ایران و آلمان در تاریخ جنبش دانشجویی دو کشور ثبت شد. (۵)

بخش سوم سخنرانی توسط دکتر منصور بیاتزاده دبیر پیشین کنفدراسیون جهانی قرائت شد

کنفدراسیون تشکلی برای ارتقاء سطح فرهنگی

کنفدراسیون با سانسور در دوران رژیم پهلوی مبارزه می کرد و می خواست دانشجویان ایرانی را برای ایرانی در آینده تربیت کند که در فعالیتهای اجتماعی با آگاهی و روحی جستجوگر و انتقادی شرکت کنند. نشریه **نامه‌ی پارسی** که ارگان فرهنگی کنفدراسیون جهانی بود این کار را به عهده داشت. در کنار **نامه‌ی پارسی**، **۱۶م آذر** ارگان کنفدراسیون جهانی بود که به طرح مسایل تحلیلی از اوضاع ایران و جهان و وضعیت واحدهای سازمانی می پرداخت و گزارشهای فعالیت‌های خویش را بازتاب می داد. با توجه به امکانات محدودی که کنفدراسیون جهانی در آن زمان در اختیار داشت، توده دانشجوی مرتب در جریان حوادث بود، از مسایل بدون سانسور آگاه می شد و مستقیماً بر مسایلی که می گذشت نظارت مستقیم داشت.

در **۱۶م آذر** تنها مطالبی بایستی منعکس می شد که منطبق بر منشور کنفدراسیون بود و مورد تأیید توده دانشجوی بود. از جمله اینکه **۱۶م آذر** نمی توانست نقش تبلیغ

سازمان سیاسی معینی را به عهده بگیرد. مسؤولان آن با آگاهی به واقعیت ترکیب سیاسی - جمعی کنفدراسیون و اساس منشور کنفدراسیون مطالب را درج می کردند. در مورد **نامه‌ی پارسی** انتشار مقالات شخصی افراد نیز مقدور بود، مشروط بر اینکه مغایر منشور کنفدراسیون جهانی نباشد. در کنار این ارگان‌ها برای کار فرهنگی سمینارها برگزار می شد که مطالب مطروحه حتی می توانست مورد اختلاف باشد و بحث و تبادل نظر در مورد آن ضرورت داشت و نتایج این بحث‌ها الزاماً نمی بایستی به مصوبات شخصی در کنگره‌ها تبدیل شوند، ولی طرح آنها برای تبادل نظر و بررسی همه جانبه مسایل حتی در متن جر و بحث‌های داغ سیاسی، تا زمانی که وحدت کنفدراسیون را مخدوش نمی کرد، مجاز بود. این روش کار فعالیت پژوهش‌گرانه و علاقه به تحقیق و مطالعه در میان فعالان دانشجویی را تشدید می کرد و به ارتقاء سطح فرهنگی و سیاسی کنفدراسیون جهانی در مجموع منجر می شد. این دستاورد بزرگی برای نسل آینده ایران است که به کار تحقیقاتی، جلسات بحث و تبادل نظر، برگزاری سمینارها برای کشف و یا نزدیکی به واقعیت‌های تاریخی و اجتماعی تلاش کند، تا همه چیز را همگان دانند. کنفدراسیون نظریات همه کسانی را که به اظهار نظر مغایر هم پرداخته بودند منتشر و پخش می کرد. در مواردی که ضرورت داشت، کنفدراسیون جزوه‌های جداگانه‌ای برای ارتقاء سطح آگاهی دانشجویان منتشر می کرد، از آن جمله بود سیاست نظامی‌گری در ایران و جزوه **اسناد ساواک** و...

کنفدراسیون سازمانی غیر ایدئولوژیک بود

این امر بدان معنا بود که اعضای احزاب سیاسی که در ترکیب کنفدراسیون دخالت داشتند و با فعالیت دانشجویی خویش در جهت تقویت کنفدراسیون کوشا بودند به عنوان نیروهای آگاه و مسؤول می دانستند که علی‌الاصول نمی بایستی مسایل مورد اختلاف نظر سیاسی خویش را، که حل قطعی آن مستلزم قبول ایدئولوژی سوسیالیستی و یا نوع درک خاص حزب خاصی از حل مسایل انقلاب ایران بود در سرنوشت کنفدراسیون دخالت می دادند. آنان در مجموع آگاهانه و مسؤولانه به این امر برخورد کرده، سود و زیان مسایل را می سنجیدند، انحرافات را تصحیح می کردند و بر وحدت کنفدراسیون تکیه می نمودند. آنان می دانستند نبود کنفدراسیون به حال آنان نیز سودی نمی داشت، لذا از تحمیل نظریات حزبی به کنفدراسیون که می توانست منجر به انشعاب درون کنفدراسیون شود خودداری می کردند. طبیعی بود که، اگر جریانی با کسب اکثریت در کنفدراسیون خط مشی سیاسی معینی را به کنفدراسیون تحمیل می کرد و آنوقت انتظار می داشت که اکثریت توده‌ی دانشجوی آن خط مشی را به عنوان خط مشی کنفدراسیون بپذیرد، عملاً رابطه‌ی آن جریان و سازمان توده‌ای را برهم زده و به نقض یکی از اصول اساسی کنفدراسیون مبادرت می ورزید. این ملاک عملاً مانعی بود در راه تلاش‌هایی که کم و بیش در این عرصه‌ها صورت می گرفت، سرانجام نیز در اثر بی توجهی به آن و نقض این اصل به عمر کنفدراسیون پایان داده شد. این تجربه به

ما می‌آموزد که به تجارب آزموده‌ی خویش احترام بگذاریم و آزموده را بار دیگر نیاموزیم. مصالح عام جنبش را بر مصالح گروهی ترجیح دهیم و یکی را قربانی دیگری ننمائیم. این اصل در منشور کنفدراسیون بازتابیده است.

تکیه بر نیروی خود

کنفدراسیون به منزله سازمانی ضدامپریالیستی، دموکراتیک، توده‌ای، علنی و مستقل، تنها بر نیروی توده دانشجوی و فداکاری آنها متکی بود. کنفدراسیون با یاری خستگی ناپذیر مادی و معنوی توده دانشجوی فعالیت می‌کرد و اخاذی از اجانب را ننگ می‌دانست. اخاذی از اجانب ناقض اصل ملی و دموکراتیک بودن، ناقض شفافیت در کار کنفدراسیون بود. امر مالی در کنفدراسیون همیشه شفاف بود. اعضاء حق عضویت ماهانه می‌پرداختند، در سال یکروز حقوق کار خویش را به کنفدراسیون می‌دادند، با برگزاری جشن‌های نوروز و یا مهرگان و سایر مراسم درآمد این جشن‌ها را در اختیار کنفدراسیون می‌گذارند. هر سال دو بار در سطح انجمن‌ها گزارش مالی داده می‌شد و در سطح کنگره کنفدراسیون و فدراسیون‌ها یک بار که ناظر بر همه اقدامات دبیران بودند گزارش مالی دقیق داده می‌شد. کنفدراسیون به امر استقلال مالی خویش که به حیثیت وی وابسته بود اهمیت فوق العاده می‌داد. تجربه‌ی کنفدراسیون نشان می‌دهد که نیروهای ملی و دموکرات می‌توانند با تکیه به نیروی خویش کار مبارزه اجتماعی را به پیش برند. تکیه بر دشمنان مردم ایران برای اخاذی نشانه خیانت است و به هیچ وجه قابل توجیه نیست. کسانی که امروز با توسل به نام «کنفدراسیون» کشکول گدایی را به در سازمان‌های جاسوسی اجنبی می‌برند دشمنان مردم ایران‌اند و بایستی چون مزدوران اجنبی افشاء گردند. (۶)

کنفدراسیون حامی حقوق دموکراتیک در ایران

کنفدراسیون همواره به نقض حقوق و آزادی‌های دموکراتیک در ایران اعتراض می‌کرد و از مبارزات مردم ایران برای تحقق خواست‌های عادلانه خویش همیشه به دفاع بر می‌خاست. این دفاع و مبارزه یکی از علل وجود کنفدراسیون بود.

– مبارزه‌ی خستگی ناپذیر به منظور حمایت از مبارزات مردم ایران، در همه‌ی اشکال آن، به ویژه کارگران، آموزگاران، نویسندگان و هنرمندان، و دیگر قشرهای اجتماعی که حقوق سیاسی، فرهنگی، و اقتصادی آنان پایمال می‌شد،

– نبرد مداوم برای دفاع از حقوق پایمال شده‌ی مبارزان و زندانیان در کشور و بسیج افکار عمومی کشورهای محل تحصیل، برای اعاده‌ی حقوق زندانیان و قطع اعدام‌های سیاسی، صرف‌نظر از عقاید سیاسی یا ایدئولوژیک قربانیان رژیم پهلوی،

– کوشش مستمر برای دفاع از حقوق پایمال شده‌ی زنان ایران که نیمی از جامعه‌ی را تشکیل می‌دادند، و

– حمایت بی‌دریغ از مبارزات دانشجویان و مللی که در قید استعمارگران و یا امپریالیست‌ها قرار داشتند.

کنفدراسیون جهانی، همچون یک اتحادیه‌ی ملی دانشجویی منحصر به فرد، توانست، با ایجاد کمیته‌ی دفاع در سطح هیئت دبیران و شعبات آن در واحد های محلی و نشر نشریه دفاعی از ۱۹۶۵ به بعد به نام **پیمان**، کارزار دفاعی برای نجات محکومان به اعدام و آزادی زندانیان سیاسی را به نحو مؤثری به پیش برد و نتایج مطلوبی به دست آورد. کنفدراسیون جهانی توانست، با برگزاری سمینارهای فرهنگی و آموزشی از یک طرف، سطح کار جمعی را ارتقاء بخشد و دانشجویان را با مسائل مبتلا به جامعه‌ی ایران و عموماً مبارزات مردم جهان برای حقوق خویش آشنا سازد و، از طرف دیگر، حس میهن‌دوستی و مسؤولیت اجتماعی آنان را ارتقاء بخشد.

در عین حال کنفدراسیون با تماس با مراجع بین المللی حقوق بشر، دبیرکل سازمان ملل، کانون وکلای دموکرات، عفو بین الملل (آمنستی انترناسیونال)،... حقوقدانان جهانی را برای شرکت در دادگاه‌های سرپوشیده‌ی نظامی دوران استبداد پهلوی گسیل داشت. گزارش تکان‌دهنده این وکلا در پیمان به افشاء رژیم ضددموکرات و مستبد پهلوی یاری فراوان رسانید و در جلب توده دانشجوی مؤثر بود. انجام اعتصاب غذاهای طولانی برای جلب افکار عمومی نسبت به اوضاع ایران و یا اشغال سفارت‌خانه‌ها و انتشار بیانیه مطبوعاتی و بسیج شخصیت‌های سیاسی و هنری علیه رژیم دست‌نشانده شاه در کار حمایت از حقوق مبارزان در بند بسیار مؤثر بود و پرده از چهره‌ی کاذب شاه پهلوی نزد افکار عمومی جهان برگرفت. (۷)

کنفدراسیون یک خانواده مدرن

بدینسان، کنفدراسیون جهانی به یک خانواده‌ی گسترده و همبسته‌ای در خارج از کشور بدل شد که، از یک سو، توانست خلاء دوری از خانواده‌ها را با تجمع هموطنان در اکسیون‌های فرهنگی، دفاعی، و اعتراضی پر کند، و از دیگر سو، دوستی‌های عمیق تازه‌ای را میان اعضای خود به وجود آورد.

کنفدراسیون جهانی توانست، به رغم تلاش‌های رژیم شاه، که می‌کوشید چهره‌ی خود را از طریق روزنامه نگاران زرخرید و با تکیه به دستگاه‌های تبلیغاتی دول بزرگ حامی‌اش همچون حکومتی «دموکراتیک، مدرن، و خادم جامعه» بی‌آراید، با کوشش‌های خستگی ناپذیر خود در دفاع از زندانیان سیاسی و تلاش برای منع اعدام کوشندگان سیاسی، رژیم پهلوی را آن چنان که بود – ضددموکراتیک، فاسد، دیکتاتورمشنانه، حامی سنت‌های ارتجاعی کهن، و خائن به آرمان‌هایی که ملت ایران از زمان مشروطه به بعد مستمراً برایشان مبارزه می‌کرد – از طریق نشریه‌ی ارگان خود **شانزدهم آذر**،

اعلامیه‌ها، جزوات، کتب، و نشریات خارجی‌اش افشا کند، و لذا به حمایت از خواست مردم و مبارزان درون کشور، درجهت سرنگونی حکومت دست‌نشانده‌ی امپریالیست‌ها، برخاست.

کنفدراسیون نخستین سازمان ایرانی بود که توانست با ایجاد یک نظام دموکراتیک گسستی واقع‌بینانه در رفتار اجتماعی چند نسل از ایرانیان پدید آورد و، بر خلاف مدعیانی که ایرانیان را قادر به عمل دموکراتیک نمی‌دانند، نشان دهد که ایرانی، به رغم اختلاف‌های سیاسی که در هر جامعه‌ای ناگزیر است، قادر است با بردباری و شکیبایی به کار مشترک و مؤثر دست زند و نتایج مطلوب کسب کند. کنفدراسیون جهانی توانست طی پراتیک بیست ساله‌ی خود اعضای خود را با اندیشه و رفتار مدنی و همچنین رفتار عرفی آشنا سازد و از آن نتایج مطلوبی را کسب کند. ما باید سنت‌های این سازمان بزرگ را زنده نگه‌داریم و از دستاوردهای آن با همان روح حاکم در کنفدراسیون تجلیل کنیم. (۷ - الف)

بخش پایانی سخنرانی توسط پروفیسور داود غلام آزاد دبیر پیشین کنفدراسیون جهانی قرائت شد.

پروفیسور داود غلام آزاد مستخرجی از منشور کنفدراسیون جهانی را، که مجموعه‌ای از دستاوردهای مبارزات و فعالیت‌های کنفدراسیون جهانی بود قرائت کرد. (۸)

زندانیان سیاسی و پیام‌های رسیده به یادمان

- ۱ - قرائت پیام کنگره کنفدراسیون جهانی به حسین رضائی (۹)
- ۲ - قرائت پیام حسین رضائی به یادمان ۵۰ سالگی رسیده از ایران (۱۰)
- ۳ - قرائت پیام دکتر ناصر زرافشان (۱۱)
- ۴ - فهرست اسامی ۲۷ پیام رسیده به مراسم یادمان. (۱۲)
- ۵ - خاطراتی از آقای دکتر ویکتور فاف Dr. Victor PFAFF وکیل دعاوی و از حامیان کنفدراسیون جهانی (۱۳)
- ۶ - تصاویری از متن دفاعیات شکرالله پاک‌نژاد. (۱۴)
- ۷ - اظهارات آقای یوسف اردلان یکی از زندانیان سیاسی دوران استبداد پهلوی (۱۵)
- ۸ - ویدیو خسرو گل‌سرخ (۱۶)
- ۹ - سخنرانی آقای ابراهیم آوخ یکی از زندانیان سیاسی دوران استبداد پهلوی (۱۷)
- ۱۰ - نمایش فیلم و تصاویر رهروان راه آزادی و استقلال ایران همراه با موسیقی و صدای شاملو. (۱۸)

III

خاطرات

ارائه خاطرات دبیران و اعضاء کنفدراسیون جهانی

۱ - دکتر بهمن نیرومند دبیر پیشین کنفدراسیون جهانی، (۱۹)

۲ - فریدون اعلم، دبیر پیشین کنفدراسیون جهانی، (۲۰)

۳ - بیژن کلانتریان، (۲۱)

پانویس

۱ - پانویس یک شامل سه قسمت می‌شود:

۱-۱ - پاداش

www.cisnu.org/yademan/1-1-padash_16_Azar.pdf

۱-۲ - سرود شانزدهم آذر

www.cisnu.org/yademan/1-2-sorude_16_Azar.pdf

۱-۳ - شانزدهم آذر- موسیقی

www.cisnu.org/yademan/1-3-shanzadohe_Azar.pdf

۲ - پیام کنگره کنفدراسیون به دکتر مصدق و پاسخ دکتر مصدق توسط فریبرز جعفرپور خوانده شد.

www.cisnu.org/yademan/۲-payam be Dr Mossadegh wa pasoke Dr Mossagh.pdf

۲- الف - در رابطه با این بخش از سخنرانی، همچنین مطالب زیر به نمایش گذاشته شد.

۱-۲ - نمایش اسلاید مبارزات مردم قبل از کودتای ضدملی ۲۸ مرداد همراه با موزیک

www.cisnu.org/yademan/2-1-Mobarezate Mardom Gabl Ta Pas Az Kudetaye 28 Mordad.pdf

۲-۲ - نمایش اسلاید مبارزات دکتر مصدق و دکتر حسین فاطمی همراه با موزیک

www.cisnu.org/yademan/2-2-Dr_Mossadegh_Fatemie.pdf

۳ - قدرت کمی و گستردگی کنفدراسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی - مربوط به دوران بعد از کنگره سیزدهم - توسط امین بیات قرائت شد.

www.cisnu.org/yademan/3-kamiyate_CISNU.pdf

۴ - این پانویس از ۵ بخش تشکیل شده است.

۱-۴ - پیام چهاردهمین کنگره به زندانیان کنفدراسیون جهانی توسط محمد پڑهام خوانده شد.

www.cisnu.org/yademan/4-1-payame_kongereh be Zendaniyane_CISNU.pdf

۲-۴ - لوحه افتخار - نام رفقای زندانی کنفدراسیون جهانی توسط محمد پڑهام خوانده شد.

www.cisnu.org/yademan/4-2-nameh_azaye_zendaniye_CISNU.pdf

۳-۴ - پیام پانزدهمین کنگره کنفدراسیون جهانی به زندانیان سیاسی توسط ناصر چگینی قرائت شد.

www.cisnu.org/yademan/4-3-payam_be_zendaniyane_ciyacie.pdf

۴-۴ - نام رفقای جانبخته کنفدراسیون جهانی توسط فریدون کلانتر قرائت شد.

www.cisnu.org/yademan/4-4-name_rofaghaye_janbakhtahe_CISNU.pdf

۵-۴ - قطعنامه مبارزات مردم ایران - کنگره چهاردهم - توسط باقر مرتضوی خوانده شد.

www.cisnu.org/yademan/4-5-ghatnameh_mobarezate_mardome_IRAN.pdf

۵ - این پانویس از ۵ بخش تشکیل شده است.

۱ - ۵ - قطعنامه فلسطین - کنگره پانزدهم - توسط دکتر ناهید جعفرپور خوانده شد.

www.cisnu.org/yademan/5-1-ghatnameh_felestin.pdf

۲ - ۵ - فلسطین

www.cisnu.org/yademan/5-2-HbF.pdf

۳ - ۵ - ویتنام

www.cisnu.org/yademan/5-3-HbV.pdf

۴ - ۵ - ظفار

www.cisnu.org/yademan/5-4-HbZ.pdf

۵ - ۵ - با دانشجویان آلمان، مسافرت شاه به آلمان

www.cisnu.org/yademan/5-5-PP2J1.pdf

۶ - گزارش مالی - کنگره پانزدهم - توسط فریبرز جعفرپور خوانده شد.

www.cisnu.org/yademan/6-gozaresche_maliye_CISNU.pdf

۷ - پیام کنگره کنفدراسیون جهانی - کنگره چهاردهم - به زنان ایران توسط آنت هوانسیان خوانده شد.

www.cisnu.org/yademan/7-payame_kongerehe_CISNU_be_zanane_IRAN.pdf

۷ - الف - در رابطه با این بخش از سخنرانی، همچنین مطالب زیر به نمایش گذاشته شد:

۱ - ۷ - نمایش اسلاید همراه با موزیک مربوط به فعالیت کنفدراسیون: جانبختگان راه آزادی

www.cisnu.org/yademan/7-1-Janbakhtegne_Rahe_Azadi.pdf

۲ - ۷ - فعالیت‌ها و مبارزات کنفدراسیون جهانی

www.cisnu.org/yademan/7-2-CISNU_Aktionha.pdf

۳ - ۷ - تلاش‌های فرهنگی و تبلیغاتی کنفدراسیون

www.cisnu.org/yademan/7-3-CISNU_Farhangie.pdf

۸ - پروفیسور داود غلام آزاد دبیر پیشین کنفدراسیون جهانی مستخرجی از منشور کنفدراسیون جهانی را، که مجموعه‌ای از دستاوردهای مبارزات و فعالیت‌های کنفدراسیون جهانی بود قرائت کرد.

برای حفظ امانت در بازتاب واقع‌بینانه تاریخ جنبش دانشجویی و درک اختلافات درون آن، لازم است که به وجود دو منشور در تاریخ کنفدراسیون جهانی اشاره کنیم.

کنگره ۱۶ کنفدراسیون جهانی کنگره انشعاب در درون جنبش دانشجویی بود. در رابطه با منشور کنگره ۱۶ کنفدراسیون توضیح زیر ضروری به نظر می‌رسد:

تا تشکیل کنگره ۱۶ کنفدراسیون جهانی که منجر به انشعاب شد، مبنای همکاری نیروهای سیاسی و دانشجویان درون کنفدراسیون جهانی، منشور کنگره ۱۲ کنفدراسیون بود. در کنگره ۱۶ برای نخستین بار امر سرنگونی رژیم پهلوی در دستور کار کنفدراسیون قرار گرفت که به اختلافات نظری در بین اعضای کنفدراسیون جهانی در رابطه با چگونگی اهداف و وظائف در یک جنبش توده‌ای دانشجویی دامن زد.

ما برای مطالعه و قیاس این نظریات به درج منشور کنگره ۱۲ کنفدراسیون جهانی نیز که تا آن تاریخ مبنای وحدت جنبش دانشجویی بود مبادرت می‌ورزیم.

www.cisnu.org/yademan/8-Manshur_CISNU.pdf

۹ - قرائت پیام کنگره کنفدراسیون جهانی - کنگره پانزدهم - به حسین رضائی و دیگر اعضاء زندانی توسط فریدون منتقمی دبیر پیشین کنفدراسیون جهانی قرائت شد.

www.cisnu.org/yademan/9-payame_kongerehe_CISNU_be_Hossein_Rezaie_wa.pdf

۱۰ - پیام حسین رضائی به یادمان ۵۰ سالگی کنفدراسیون جهانی توسط علی فراهت قرائت شد.

www.cisnu.org/yademan/10-payame_Hossein_Rezaie.pdf

۱۱ - پیام دکتر ناصر زرافشان.

www.cisnu.org/yademan/11-payame_naser_Zarafshan.pdf

۱۲ - فهرست اسامی ۲۷ پیام رسیده به مراسم یادمان.

www.cisnu.org/yademan/12-payamhaye_rasidah.pdf

۱۳ - خاطراتی از آقای دکتر ویکتور فاف وکیل دعاوی و از حامیان کنفدراسیون جهانی.

www.cisnu.org/yademan/13-Sokhanraniye_Pfaff.pdf

www.cisnu.org/yademan/13-PP2J2.pdf

۱۴ - تصاویری از متن دفاعیات شکرالله پاکنژاد.

www.cisnu.org/yademan/14-paknejad.pdf

۱۵ - خاطرات آقای یوسف اردلان یکی از زندانیان سیاسی دوران استبداد پهلوی.

www.cisnu.org/yademan/15-jusefe_ardalan.pdf

۱۶ - ویدیو خسرو گل‌سرخ

www.cisnu.org/yademan/16-Golesorkhie.pdf

۱۷ - متن اظهارات آقای ابراهیم آوخ یکی از زندانیان سیاسی دوران استبداد پهلوی

www.cisnu.org/yademan/17-Ebrahim_Avoh.pdf

۱۸ - نمایش فیلم و تصاویر رهروان راه آزادی و استقلال ایران همراه با موسیقی و صدای شاملو

www.cisnu.org/yademan/Mobarezate_Mardom_Gabl-Ta_Pas_Az_Kudeta.pdf

۱۹ - خاطرات دکتر بهمن نیرومند دبیر پیشین کنفدراسیون جهانی.

www.cisnu.org/yademan/19-Erinnerung_Bahman.pdf

۲۰ - خاطرات فریدون اعلم دبیر پیشین کنفدراسیون جهانی.

www.cisnu.org/yademan/20-Erinnerung_Aalam.pdf

۲۱ - خاطرات بیژن کلانتریان.

www.cisnu.org/yademan/21-Erinnerung_Bijan.pdf

درهمین رابطه:

۱ - اطلاعیه - یادمان پایه‌گذاری کنفدراسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی (اتحادیه ملی) را گرامی داریم! این اطلاعیه در مرحله اول با امضاء ۵۴ نفر در تاریخ ۲۱ مهرماه ۱۳/۱۳۹۱ اکتبر ۲۰۱۲ از طریق بسیاری از سایت های اینترنتی انتشار پیدا کرد. با گذشت زمان و اضافه شدن تعداد اسامی امضاء کنندگان، در چندین نوبت با سرلوحه نامه کنفدراسیون که «آرم فروهر» (آرم اهورا مزدا) را دربرداشت تجدید چاپ شد. آخرین بار با امضاء ۲۴۵ نفر منتشر شد.

www.cisnu.org/yademan/etelaiyahe_yademane_CISNU_50-21_mehr_1391.pdf

۲ - پیام شادباش جمعی از زندانیان سیاسی دوران شاه به برگزارکنندگان جشن پنجاهمین سالگرد تاسیس کنفدراسیون جهانی دانشجویان و محصلین ایرانی در خارج از کشور! (پنجم ژانویه ۲۰۱۳ در شهر فرانکفورت) . . این پیام در مرحله اول با امضاء ۶۴ نفر در تاریخ ۲۹ آذر ۱۳۹۱ - ۱۹ دسامبر ۲۰۱۲ در زیر عکس یکی از پلاکاردهای کنفدراسیون از سوی تعدادی از سایت های اینترنتی انتشار پیدا کرد. با گذشت زمان و اضافه شدن تعداد اسامی امضاء کنندگان، در چندین نوبت تجدید چاپ شد. آخرین بار با امضاء ۱۰۵ نفر منتشر شد.

www.cisnu.org/yademan/payame_jamie_az_zendaniyane_rezime_SHAH.pdf

۳ - سپاسگزاری کمیته برگزاری یادمان پنجاهمین سالگرد پایه‌گذاری کنفدراسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی (اتحادیه ملی) -

www.cisnu.org/yademan/sepasgozariye_komiteye_bargozariye_yademane_CISNU.pdf

۴ - گزارش کوتاهی از مراسم

«یادمان پنجاهمین سالگرد پایه گذاری کنفدراسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی(اتحادیه ملی)»

www.cisnu.org/yademan/gozaresh_kotahie_az_maraseme_yademane_CISNU.pdf

۵ - اطلاعیه مطبوعاتی

www.cisnu.org/yademan/Pressemitteilung_CISNU_Farci.pdf

۶ - پلاکارد حاوی برنامه جشن پنجاهمین سال پایه گذاری کنفدراسیون جهانی

www.cisnu.org/yademan/plakate_yademane_CISNU_50_1.pdf

۷- پلاکارد جشن پنجاهمین سال پایه گذاری کنفدراسیون جهانی

www.cisnu.org/yademan/Cisnu_Plakate_yademane_CISNU_50_2.pdf

۸ - برنامه درباره چگونگی اجرای بخش های مختلف جشن یادمان

www.cisnu.org/yademan/Pressemitteilung_CISNU_Farci.pdf

شنبه ۵ ژانویه ۲۰۱۳
جشن پنجاهمین سالگشت پایه گذاری کنفدراسیون جهانی
محصلین و دانشجویان ایرانی-اتحادیه ملی
The Confederation of Iranian Students-
National Union (CISNU)

برنامه ها شامل موارد زیراند:

- بیان تلخیصی از تاریخچه و دستاوردهای درخشان جنبش دانشجویی در خارج از کشور، با کوشش دبیران پیشین کنفدراسیون جهانی همراه با تصویر و موسیقی.

-نمایش چند ویدئو در عرصه های گوناگون فعالیتهای کنفدراسیون، دفاع از حقوق و آزادیهای دموکراتیک، مبارزه برای تحقق حقوق بشر در ایران، پشتیبانی از مبارزات مردم ایران، افشاء استبداد و جنایات سلطنت پهلوی و نقش امپریالیسم و صهیونیسم در ایران.

-خاطرات آقای فاف Pfaff یکی از وکلای پیشین کنفدراسیون، در همکاری با کنفدراسیون جهانی در پشتیبانی از زندانیان سیاسی در ایران و تلاش برای تحقق حقوق بشر.

-نمایش ویدئو در باره محاکمات زندانیان سیاسی در ایران.
-سخنرانی دو تن از زندانیان پیشین سیاسی ایران در زمان استبداد پهلوی:

آقای رشید آوخ
آقای یوسف اردلان

-نمایش فعالیتهای کنفدراسیون به صورت تصویری، پیرامون همبستگی جهانی با خلقهای ویتنام، فلسطین، ظفار و جنبشهای مترقی دانشجویی در جهان.

-شبه ای از خاطرات اعضاء کنفدراسیون جهانی.

-اجرای موسیقی زنده ایرانی و محلی، تک نوازی.

همراه با:

نمایشگاه تصاویر زندانیان و جانبازان کنفدراسیون و شهدای راه آزادی و استقلال ایران.

نمایشگاه اسناد و مدارک کنفدراسیون جهانی.

فروش دفتر سرودهای کنفدراسیون و صفحه سرودها به صورت سی دی.

فروش کتاب ماهی سیاه کوچولو اثر صمد بهرنگی به زبان آلمانی.

شنبه ۵ ژانویه ۲۰۱۳، از ساعت ۱۳ تا ۲۲

" Haus der Jugend "

Deutschherrnufer 12

60594 Frankfurt

زمان:

مکان:

جشن پنجاهمین سال پایه گذاری کنفدراسیون جهانی

محصلین و دانشجویان ایرانی - اتحادیه ملی
CISNU

برنامه ها:

بیان تلخیصی از نامه پنجه کنفدراسیون

نمایش ویدیو

خاطرات دبیران سابق

اجرای موسیقی زنده

نمایشگاه تصاویر، اسناد و مدارک

تاریخ شنبه ۵ ژانویه ۲۰۱۳ از ساعت ۱۳ تا ۲۲
در محل:
Haus der Jugend
Deutschherrnufer 12
60594 Frankfurt / M

حسن چابکین سال یادگداری کنفدراسیون جهانی
 مخبرین و دانشجویان ایرانی - انگلیسی
 CISNU

بازمانده:
 میان گفتنی‌ها و یادگداری‌ها
 بازمانده
 غارت ایران سابق
 آزادی و گنجینه‌ها
 بازمانده یادگداری‌ها

تاریخ: ۵ ژانویه ۲۰۱۳ از ساعت ۱۳ تا ۲۲
 محل: Haus der Jugend
 Deutscherrnufer 12
 60594 Frankfurt / M

پست الکترونیکی:
cisnu50@gmail.com
 تاریخ: کنفدراسیون جهانی:
www.cisnu.org

فیس بوک facebook
 کنفدراسیون جهانی اتحادیه ملی
 CISNU

حسن چابکین سال یادگداری کنفدراسیون جهانی
 ۱۹۶۲
 ۲۰۱۲
 اتحاد
 مبارزه
 پیروزی

Confederation of Iranian Students - National Union
 CISNU

